

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री डाकोरना ॥

रक्षाधोऽब्जना

गुरुणा.

प्रसिद्ध कर्ता

लुक्सेलर रा करलाक उमयाशुकर पादक.

श्री शारदा पुस्तकालय डाकोर

आवृत्ति १ वी

प्रत ४०००

संवत् १९८०

सने १९२४

डाकोर उपलब्धता उपर आवृत्ति प्रेषणा श्री "द्विज" प्रिन्टींग प्रेस भा नोपा नमनाम नमस्करे ज्ञायु अने पादक रा करलाक उमयाशुकर श्री शारदा पुस्तकालय डाकोर भाषी प्रसिद्ध कर्तु

कीमत ३ रु-१-०

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

११५८२

શ્રી શારદા પુસ્તકાલયનું મુદ્રિત.

રામાયણ ગીરધરકૃત (ગ્રંથ)	૪-૦-૦
.. રત્ન	૩-૦-૦
રામાયણ તુલસીદાસકૃત ગુજરાતીમાં	૧૦-૦-૦
મહાભારત વલ્લભગ્યાસકૃત	૭-૦-૦
.. દુર્ગાદાસકૃત	૨-૮-૦
શ્રીમદ્ભાગવત ગુજરાતી ભાષા	૬-૦-૦
જાગૃધર આખ્યાન	૧-૦-૦
પાન્ડવ અધ્યયન	૦-૮-૦
સુધેન્વા આખ્યાન	૦-૬-૦
મન્થન	૦-૬-૦
અભિમન્યુનો ચક્રવર્તી	૦-૬-૦
સુરેન્દ્રા હરણ	૦-૬-૦
પાન્ડવનું જુગલ	૦-૬-૦
દયારામદત્ત	૧-૪-૦
પ્રીતમ વાણી	૦-૮-૦
છોટમહેતી કીર્તનાવળી	૦-૮-૦
પ્રાણાણ આખ્યાન	૦-૧-૦
ડાકાર શ્રી રણછોડરાયણ મહારાજનો વૃતાંત (ગાંધી અને સેવકો વચ્ચે થયેલો સરકારી દંડ)	
અંગ્રેજી ૦ ૧૨-૦ ગુજરાતી ૧ ૦ ૦	

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૮૪ ગ્રાંથક

પુસ્તકનું નામ રેણુદેવગીત ૭૨૮૧

વિષય ૮- ૧૨૧

ડોકોરના

રંણછોડના ગરબા

અલબેલી અબેભાત બેવાને જઈજી....જો રાગ.

- છોગાળા છળીલા છેલ, રંણછોડ રમીધારે,
કરી ખોડાણા હિપર મેહેર, છો મોરલીવાળા. રંણછોડ ૧
- અકળ કળા અલબેલા તારી, પાર ન પામે શેપર,
વેદ વિચારી વિરમય પામ્યા, સમજાયો નહી દેશ. રંણ. ૨
- મહા મોટમ મહારાજ તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયરે,
સમુદ્રમાંથી ચાંચ હારે જેમ, ૫ ખીની તુષા જાય. રંણ. ૩
- મદ મતિ મહારાજ મહારી મલીન માર મનરે;
શગ્ગે રાખો શામળીઆ મને, બાણી તમારો જન. રંણ. ૪
- દારકાના વામી મહા રાય, રંણછોડ તમ ર નામરે,
ધણી દયા ગુજરાત ઉપર કરી આવ્યા ડોકોર મામ. રંણ. ૫
- ખોડાણાની લકિત ભાવી ભુદરજી ભલી તમનેરે,
અઢળકઢળીયા ધરણીધર, દુરલભછો અગમ વિશ્વમને. રંણ. ૬
- ધન્ય ખોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય ધન્ય લક્ષ્મી માતરે;
પાતળિયો પોતાનો કીધો હેતે લીધા હાથ. રંણ. ૭
- સીતેર વર્ષ સેવા કરી, શામળીયો સમજનાયરે;
ડોકોરથી સો દૂરકા માહે, વર્ષ બે ત્રણ ફેરા આમ. રંણ. ૮
- કરમાં તુળસી વાવીને જઈ, અતુર્કજનેમહાવી ર,

- કહ્યો તે ૩૧ ના રોજ દીગમાં દયા આવી,
અલભેલા બોલ્યા એમ મુખમાં, બોડાણાની સાથે,
એકાને આતી ૩૬ તે કોડાએ ન જાણે વત
૨૫૦ ૧૦
- ધણા દિવસ તે મારે કાળે, મહા મોટું કષ્ટ કીધું,
યપુ તારૂ વૃદ્ધ મુને જોઈ માર મન બીધું.
૨૫૦ ૧૧
- તે માટે કુ તારી સાથે આવુ તારે ગામરે,
તારે ચરણે નથી ગદા મુ, તે મારે તજવુ ધામ.
૨૫૦ ૧૨
- કહ્યુ માર માની કાલે જાવું કાકાર ગામરે,
કામણુ લાવ તુ વત ન કુટે, મનમાં રાખી હામ
૨૫૦ ૧૩
- બોડાણા કહે બાપુજી કુ, કામણુ કામણી લાવુરે,
મારે ઘેર તો નથી મકારાજ, કેમ કરી આવુ.
૨૫૦ ૧૪
- મોહનજી કહે માગી લાવો, જેવી તેવી વેહેન રે,
જાત જોવાનુ કાજ નથી, જો જોડી લાવો બેઠ
૨૫૦ ૧૫
- બોડાણાને વચનજ આપી, વિદાય કીધો વળતી,
વનમાળી કહે તારે માટે, વાત આવી છે મળતી.
૨૫૦ ૧૬
- વાર કદીને વીઠલજીને ચરણે પડ્યો કરજોડ રે,
લજજા મારી લટકાળા, તમે રાખજો જે રણુછોડ
૨૫૦ ૧૭
- અતિ આતુરતા અંગમા તેના, આપ્યો કાકાર ગામરે,
પાડોશી પ્રત્યે કહી માગ્યુ, તમ સરખુ છે કામ
૨૫૦ ૧૮
- હિપકાર માનુ તમતણો જો આપો બળદને વહેલરે,
જાવુ દારકા છેલ્લો ફેગ, ત્રીકમજીની ટેન
૨૫૦ ૧૯
- પુરવાસી પાડોશી કહે ભાઈ જેવી તેવી મળજોરે,

- જેમ તેમ કરીને જોડી જાઓ, બાબ તમારું ફળશે. રણુ. ૨૦
- જોવું સાબળી ઉઠ્યા પોતે, વારું કહી વેલ જોડીરે,
વેલા કરતા વનમાળીના મદીર પાછળ છોડી રણુ. ૨૧
- ગુજળી સહુકો હસવા લાગ્યા, કૈતક સરખી વાતરે,
ખોડાણો તો આણે આવ્યો, લેઈ જવાને નાથ રણુ. ૨૨
- વેહેલ ને બે બળદ જોતા, હસ્યા મુખ મથકોડીરે,
ત્રિભુવનમાં નહી મળે ભાષ, આવી બેલની જોડી. રણુ. ૨૩
- ખોડાણો કહે હસો બાધઓ હસ્યા સરખી વાતરે,
પથરે પથરે કાઢન જાણે, કેવું થશે પ્રભાતે રણુ. ૨૪
- સખા અધને શયન કરાવ્યું રણુકોડને રંગબેરે,
અડધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમ કરીને પ્રેર રણુ. ૨૫
- તાળા તોડ્યા જુગ જાગી, આવ્યા મદીર બહારરે;
ખોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે ક્યો પોદાર રણુ. ૨૬
- જામ જામતું ઝટ પટ કરીને વિઠલ કહે વેહેલ જોડરે;
ખોડાણો ઝમકીન જાવ્યો દીઠા શ્રી રણુકોડ. રણુ. ૨૭
- અદ ગદ કહે ગળગળુ ખોલે, થર થર ધૂળે અમરે;
ગોર્વીદજી હવે મત થી થારી, તમો રાખજો રંગ. રણુ. ૨૮
- જાળદ પુછ મરડી મારૂ પણુ આલે નહી લગારરે,
પ્રાત સમે તો પકડશે મુને, મારશે બહુ વિધ માર રણુ. ૨૯
- જાગજાવન કહે જેમ તેમ કરીને, ઝાંપા સુધી કહાડરે;
હાકીય પછી હું હેત કરીને, માનીય તારો પાડ રણુ. ૩૦
- જેમ જેમ કરતા ઝાંપા સુધી પાછલી રાતે પહોંચારે;

ચક્ર પરીણે પોતે લીધો, બોધણે માંહે સુતા.	૨૫૦	૩૧
નેજે વહેલ ઉરાડી પોતે અંગ્રીક્ષથી અલભેલેરે,	૨૫૦	૩૨
ઉમરેઠને ડાકારની વચ્ચે, લાવીને તો મેલે.		
બોધણે કહે જમણવન, જાગી જોને વાટ રે.		
પ્રાતઃ થયો ઉઠ આજસ મેલી જો આવ્યો કંઈ ઘાટ.	૨૫૦	૩૩
આખ ઉપાડી ઉચુ જોયુ બોધણે તેણી વારરે;		
શામળીઆ સીમાડા આરા, ગામતણે નિરધાર.	૨૫૦	૩૪
અલભેલો ઉતરીઓ હેઠે લિજ તળે લટકાળારે,		
વિશ્રામ કીધો વાવડીએ થંભીને ચાક ટાળ્યો.	૨૫૦	૩૫
લિજડાનુ લટકાળા તમે એક ડાળ કીધુ મીઠુરે,		
કર અડકાડી કકવાચ કાઢી, તે સર્વે દ્રષ્ટે દીધુ	૨૫૦	૩૬
પાતળીએ ત્યાં પગલા પાડ્યા, પોતાના સાક્ષાત રે,		
અઘાપી એ ધાણી તેની, સર્વે જણે વાત.	૨૫૦	૩૭
એમ કહી અલભેલા આવ્યા દડબડ ડાકાર ગામરે,		
બોધણા પ્રત્યે એમજ બોલ્યા અને રહેવાનો કર કામ	૨૫૦	૩૮
ધરણીધર કહે ધામ તજ્યુ મે તેસકુ કાર્ધએ જાણ્યુ રે		
મંદિરમાં મુજને નહી દેખે, જ્યારે વહાણે વહાણ	૨૫૦	૩૯
ધસમસ ધસમસ ધાપ આવશે ગુગળીઓ ધરવાળારે		
શામળીયો કહે મુજને સતાડી તુ ઝાલી બેશને માળા	૨૫૦	૪૦
ગોમતીમાં ગોવીંદળ પેલા વાવમાં વનમાળીરે,		
માળા દેતા ગુગળી આવ્યા થોડે દીવસે ચાલી	૨૫૦	૪૧
બોધણાને બાંધીલાવો ગુગળી એમ બોલ્યારે,		

બોડાણો જોરસ લખ મળવા ગયા સફૂના પહેલાં ૨૫૦ ૪૨
 આવતામાં આખ ચઢાવી ગુમળીએ વીકાળરે;
 ચોરતુ કેમ ચોળ લાવ્યો જુદરજી ભૂખાગ. ૨૫૦ ૪૩
 બોલ બેલ ઢહી જરછી મારી મુઝાગત તે પાડ્યોરે,
 અગીકાર કરી અલખેલે, કુખમા દીસે ખાડો. ૨૫૦ ૪૪
 ગોમતીમા રૂધીર થયુ તે જાહેર જુગ મેખરરે,
 એ એકાણે અલખેલો શોધી કાઢ્યા નીર જાહર ૨૫૦ ૪૫
 એ વચનો ત્યાથી જળવત બોલ્યા કુ હવે નહીં આવુરે,
 મુજ જરાનર સોનુ લખને, કરો તમે મન બાવ્યુ ૨૫૦ ૪૬
 લાલચમા લપટાણા સાથે લોભમા લેવામારે
 સરકાર સર્વે પચ મળીને ગ્રાસ તીરે લાવ્યા, ૨૫૦ ૪૭
 સમા સાગુ લખ્યુ લખને, બોડાણો એમ બોલ્યારે,
 એકાંતે અલખેલા માથે પ્રીતે પડે બોલ્યો. ૨૫૦ ૪૮
 મહાગજ મુજ પાસ નથી વાલ કેરી વીટીરે,
 સોનુ જોઈએ શામ જગજર ચીતમાં ચીતા જેઠી. ૨૫૦ ૪૯
 ગોત્રીદજ કહે ઘેર જાળને મગા બાળને પુછોરે,
 સવા વાલની વાળી છે, તે લાવો કાં તમે ધૂળે. ૨૫૦ ૫૦
 ઘેર આવોને મગાબાળને વાત કહી વીરતારારે,
 વાળી સર્ક વનમાળી તેડે, ગોવી ક્ષત્રી ગત ન્યાશી. ૨૫૦ ૫૧
 તરત લેખને તીર આવ્યા વાળી રાખી પાસરે;
 લગ્ન રાખજો લટકાગા, કુ ચરજ કમળની દાસ ૨૫૦ ૫૨
 વડની ડાળે તાણુ બાધી મોકમજીને તોલ્યારે;

વાળી નમીને વાલમ કુસ્માવત જે જે સહુકો બોલ્યા રણુ ૫૩
 ઝાંખા થઈને જમજીવનને ગુમણી માળો દેહેરે,
 કાળા તુળમા કપટ બર્ધુ છે જીવં લણેર રહેછે. રણુ ૫૪
 બાળપણે તે મામો માર્યો મથુરા નગરી માહેરે,
 આજ લગી અમને અથડાયા હવે જાણ્યો ક્યાં. રણુ ૫૫
 પ્રભુ કહે પાછા ફરો જાઓ દ્વારકા મોજરે,
 સ્વરૂપ મારૂં સેવત્રી માછે તે કહાડજો બહાર રણુ ૫૬
 નિરાશ થઈ નિસામો મુકી ગુણાધેર પદાધારે,
 સેવત્રીમા જઈને જોયુ પ્રભુ ત્યાં પદાધારે રણુ ૫૭
 સવત બારને બારમા પ્રભુ બાકી કરી ન રાખી રે,
 દયા કરી ડોકરમા આવ્યા તે સર્વે પુરે સાખી. રણુ ૫૮
 વરસ પાચસો અમણોતર સુધી અલખેલે એમ કીધુરે,
 ત્યાં લગી તો ગામતિ તીરે સહુને દર્શન દીધુ રણુ ૫૯
 અભેશી મ એક રાજ આવ્યો મારવાડથી મોટારે,
 પીલાજી શુ પ્રપત્ય કીધા મનમા મેલછે જોટા રણુ ૬૦
 તેણે મન માન્યુ મોહનજીનું મંદિર તો આદગુરે
 જગજીવનને જોમ મેળવેવા પરસ્પરનું કરવું રણુ ૬૧
 મારજ કીધુ જાણી વજર રતનસીમને તેડેરે,
 મેહનજીનું મંદર મોટું કર તું દીવસ થોડે રણુ ૬૨
 મંદર કરને મહારાજને પદનાચ્યા ત્યાં પ્રીતેરે,
 સવન સતર એકાથીમા રમીલો રમ રીતે રણુ ૬૩
 માણેકડાગીએ મેળા કીધો મોહનને મન આવેરે

વૈષ્ણવ વાણંત્ર લેઈ સર્વે સવ મમાજે આવે.	રણ૦	૬૪
મોડુ મહાત્મ જાણીને જન સર્વે દર્શતે આવેરે.		
જેટ સામગ્રી શણુગાર સારા શામળાઆને લાવે	રણ૦	૬૫
જેળો મહા ભારત થયો તે, મંદિરમાં ન માતર;		
જનજીવનને જોવાને તો જન તણા જીવ જામ.	રણ૦	૬૬
ત્યારે મહારાજે મુલુસુમો કીધો, મંદિર મોડુ કીજેરે		
હિંચે આસને અર્પો બેસીને, દર્શન મહુને દીજે	રણ૦	૬૭
નાથેકરને તરત કહ્યુ તે, ક્ષણ ન લાગી વારરે,		
કાકાર મધ્યે દોડી આવ્યો પુનાતો રહેનાર.	રણ૦	૬૮
આવીને આલબેલા કેર, આરબ્યુ મંદિર રે,		
સલાટ સારા શોધી કહેછે, વેગે કરજો વીર	રણ૦	૬૯
કામ કરતા કમર ન કરશો, પૈસો પુરો પાડુરે,		
ધન તો ધરણીધરનુ સર્વે જ્ઞાન મુસ્તક માડુ.	રણ૦	૭૦
પાયામાંનો પત્થર પુખાં સીસુ ઢોલ્યુ સારરે,		
મોહનજીનુ મંદિર કીધુ, શોભાતો નહી પાર.	રણ૦	૭૧
મહારાજશ્રીનુ મંદિર ત્યા તો ત્રીજે વરસ તૈયારરે,		
પ્રજાજીને પધરાવા તણો કીધો છે નીરધાર	રણ૦	૭૨
અર્ચ મળીને શામળાઆની પાસે આવ્યા પ્રીતરે,		
મુહુર્ત જોવા માટે જોશી તેજાઆ રમ રીતે	રણ૦	૭૩
મુહુર્ત જોખને જોશી કહે છે, મંદિરમાં પધરાવોરે;		
મોડુ મુહુર્ત આજ દહાડો ફરી ન આવે આવો.	રણ૦	૭૪
આલબેલાજીને ઉચકે પથ્થ, ખસે નહી તલ માતરે,		

વિચારી મહુ વિરમથ 'પાગ્યા' ગળિયા સહુના માત્ર રણુ૦ ૭૫
 શુ થાશે શામળીયા મોટુ મદિર મીથ્યા થાશેને,
 તામેર કહે ટેક રાખજો લજ્જા મારી જશે રણુ૦ ૭૬
 પુણ્યદાન મહુ પેરે કીધા પાતળિયો પધરાવારે,
 તો એ પશુ મોહન નામાને મોટે મદીર જવા રણુ૦ ૭૭
 સાજ પડીને સહુ કોઈ થાક્યા કમાય ન સુજે વાતરે,
 અલખેલાને એ ગમ્યુ કરી હેડા પડીયા હાથે રણુ૦ ૭૮
 પ્રભુએ પ્રેર્યા પુરવાશી કોઈ ખોલ્યો એવી વાતરે
 જગજીવનને જોઈએ જાઈ મો ખોડાખાની જાત રણુ૦ ૭૯
 તેના કુગમા કોઈ હાવનો, અલખેલાજી ઉઠેરે,
 ખોળ કરીને ખખરમ થાવો, તો ત્રીકમજી તુડે રણુ૦ ૮૦
 ગોધ કરીને સોધી કાઢ્યો કુળ મધ્યને. કોઈરે,
 જોતામા જગજીવન કેરે મન વહ્યું છે મોલી રણુ૦ ૮૧
 અલખવાને અ એ અડક્યા સગે સધજો સાથે
 અતરીક્ષ ઉડ્યા અલખેલો, તે કોઈ ન જાણે વાત રણુ૦ ૮૨
 પ્રીત કરી પાતળિયો લઈને મોટે મદિર આપ્યાર,
 મિદાસન ઉપર શામળીયો હરજી હેને માડ્યા રણુ૦ ૮૩
 સવત અઢાર અઢ્યાગીસે પ્રીતકરો પધાર્યારે,
 મહુને સુખ આપ્યુ સામળીએ, અ એ રમ વધાર્યા રણુ૦ ૮૪
 ખોડાખાનું જીગદજી ગાવા, વશ ખોડાખો વહાલેરે,
 તામેર તને તેડીને સરપાવ સારો આલે. રણુ૦ ૮૫
 ડાકાર કીધુ દારકા તે, તોકમજી તતકાજ રે,

લવ લવ મારી લેખે મહુળે, તમે પિતા હુ બાળ.	૨૪	૮૬
સીંહાસનની રાણા સારી, આરસનુ મહી મમરે,		
મધ્યે મોહન તમે બીરાળે, જોવા સરખુ મામ.	૨૪૦	૮૭
ચરણકમળનું ચિતવન કરતા ચીતા ચીત બોલાયરે,		
નેપુર ઝાંઝર ધુધરીઓ અલખેલા લેલુ બલામ.	૨૪	૮૮
પીતામ્બર પીળુ છે, તેની જડીત છે ફાર રે,		
જડીત કહેરો જોડે રાંભે ધુધરીઓ ધન ધોર	૨૪૦	૮૯
કસબી વાગે કનક સરીખો, પટકો પીળો રાંભેરે,		
લેહેર કસબની છેડા ઉપર અલખેલાને ઓપે.	૨૪૦	૯૦
ચારે હાથે ચર્મુજને કડા ચુનાઓ તાળાં રે,		
સાંઝળી સમે સારી શોભે બાળુખ ધ નખરાળાં	૨૪	૯૧
આગળાંએ અગુડી ઉજળવળ, વેદ અને વળા વીંટીરે;		
ખોચી સાંકળી પાતળીઆને, મુખમા મોરલી મીડી	૨૪૦	૯૨
મોતીમાળા ત્રણ તેવડી અલખેલાને ઓપેરે,		
મોહનમાળા મોતી મહિ ચરણે જઈને ચાપે,	૨૪૦	૯૩
સોનાની સાંકળાઓ દોરે હુગ હુગીઓ માહે ઝળકેરે		
લખ મદાને પડા ચક ચારે હાથે ચળકે.	૨૪૦	૯૪
અળખ ન અળખા મોહીએ ધતે હુરળ મોતી રે;		
અડાવનું તિલક જડુવીરને અખંડ ન્યોત ઉઘોતી	૨૪૦	૯૫
મુખ મનોહર મહારાજનો, જુગમા ન મળે જોડેરે,		
મધ્યે ચુનીઓ ઝળકે ઝાંઝી કલકીનો લોરો	૨૪૦	૯૬
અદ્ભુત રૂપ અકળમાં નાવે, એક રમતા શુ બાંધુરે;		

અપાર એનો પાર નથી હું કેમ કરીને આપું રણુ૦ ૯૭
 જેને જેવો ભેદએ તેને, તેવો છે અલખેલોરે,
 ગવાય તેમ ગુણ ગાએ એના, રખે મુગગો મેલો રણુ૦ ૯૮
 ધન્ય બોડાણા ધીરજ તારી, જળવતને તે આખ્યોરે,
 જોગી મુનીને જે છે દુર્લાભ, તે પ્રભુ જીને લાખ્યો રણુ૦ ૯૯
 કાસરામા કીક નીકળાયો, પ્રગણામાં પ્રિતેરે,
 દુનીયામાં તે કંકા કીધો, કંકાર રહે રગ રીને રણુ૦ ૧૦૦
 આગ જુગમાં જાણુ થયો તુ, બોડાણો અલિહરીરે,
 તન મન ધન તે ત્રિકમ કીપર સર્વે નાખ્યુ વાગી રણુ૦ ૧૦૧
 અલખેલાને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કહેજો રે,
 અવગુણનો તો આક નથી, તમો શામળ્યાણ સેજો રણુ૦ ૧૦૨
 જો મોહન મનમાં આણો તો જુગમાં ન મળે જોડેરે,
 ત્રાહી ત્રાહી શગલાગત ગખો રગીલા રણુઠોડ રણુ૦ ૧૦૩
 જે જે અવગુણ જોશે તો, પ્રભુ મુગમાં લ્યાં ભરપુરે,
 આગ કરો તો હી જાઉં જેમ આકાશનું તુર રણુ૦ ૧૦૪
 શામળ્યા આ તમે સામું જુઓ રનેહ ધરી શામરે,
 મન ફરી મોહનજી માર સેજો થાયે કામ રણુ૦ ૧૦૫
 ચગજુ કમલમાં ચિનકુ માર તાણીને તમો રાખોરે,
 ધણી ધણ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાખો, રણુ૦ ૧૦૬
 ખેડે કર જોડી ચરણે લાગુ સો સો કરે સલામરે,
 ગણુછોડને તમે રાખો રસીઆ, ખાના જાત ગુલામ રણુ૦ ૧૦૭
 ગમ રણુછોડનો ગરખો જે કાઈ મારો પુરણુ પ્રીતેરે;

તે હિપર રીઝે રમીલો રસખસ થઈ રમ રીતે   ગણ. ૧૦૮
 સહ મળીને સાંભળજો હું કહું છું વાર વાર રે,
 શુભ્યુ સુક્યુ માફ કરજો કર્તા છે કીર્તાર   રણ. ૧૦૯
 સવત અઢારસે અમણોતેરે, આઠમ આસો માસરે,
 કૃષ્ણ પક્ષ છે રવિવારે શુભ ગાયકો રણછોડ દાસ,   ૧૧૦

મીરાંબઈ ગુ. ૫૬.

હારિ ચાલો કાઠારમાં જઈ વસીએ,
 હારે મને લેહ લગાડી રમ રસિયેરે ચાલો. ૧
 હારે પ્રભાતના પહોરમાં નોખત વાજે,
 હારિ અમે દર્શન કરવા જઈએ રે ચાલો. ૨
 હારે અટપટી પાપ કેસરીઓ વાજો,
 હારે કાને કુણ સોહીએરે ચાલો. ૩
 હારે પીળા પીતાબર જરકશી જામો,
 હારે મોનન માળાથી મોહીએરે, ચાલો. ૪
 હારે ચદ્ર વદન અણીઆળી આખો,
 હારે મુખકુ સુદર સોહીએરે ચાલો. ૫
 હારે રમ જુમ રમ જુમ નેપુર વાજે;
 હારે મન મોહ્યુ માફ મોરલીએરે, ચાલો. ૬
 હારે મીરાંબઈ કહે પ્રભુ જિરવરનામર;
 હારે અમો અમ જઈ મળીએરે. ચાલો. ૭

હચિત્તારામ કૃત (લાવણી.)

ચાચો જઈએ દર્શન કરવા, ડોકારમા ડોકો પીગળે છે;
 દીનોનાથ દશ જ દામોદર દર્શનથી દુ ખ લાગે છે . ... ૨૬.
 પહેલુ દુ ખ યજ્ઞાનુ લાગ્યુ સખા સુરને મારીને;
 શખ નાનાયજ્ય ખેટમા ખેટા વદ લાવ્યા ચાર વાળીને,
 કમ્પપ રૂપે સાગર મથીઓ, ચૈદ રતન બહાર કાઢીને
 અમૃતનો અમરેને પાયુ વીષ પાયુ વીષ ધારીને,
 વરાહ રૂપે પૂરી લાવ્યા અઘ નિરજન આળે છે દીનોનાથ ૧
 પ્રદાદજીની પ્રિતી પાળવા નહરી, નગસિક રૂપધર્મ,
 દારણા કમ્પપ ને નખે વધેર્યો વિધિનુ વાયક સફળ કર્યું,
 વામન રૂપે બળીને આપ્યો ધ્રુવરાત્રીનું કાજ સર્વું,
 હમીસોજી હડીદાર થઇ ઉભો બળીરાત્રીનુ ભાગ્ય લાગ્યુ,
 રૂશી ચહી નક્ષત્ર કીધી, જઈ કુકણુ ખીરાળે છે .. દીનો ૨
 અનંક દુ ખ દેવતાના ભાગ્યા રાગ રાવણુ મારીને,
 ગિરીપણુને લકા આપી પથરા પાળજ તારીને,
 કૃષ્ણ સ્વરૂપે કસને માર્યો જોકુષમા ગૌ ચારને,
 મારહીમા મહા મોક પમાડ્યા ત્રણુ લોક નર નારીને,
 બુદ્ધા રૂપે જમનાથજી જમ મગ જોત ખીરાળે છે .. દીનો ૩
 અકગ કળા નવ ખડમા વ્યાપી ધટ ધટમા તમો રમી રહ્યા
 ડોકારમા ડોકાર ખીરાળ્યા ખોડાજી પર કરી દયા,
 મગા બાઠના ગુણુ વધાર્યા સવા વાલથી ઓજા થયા,
 ભકિત જાગી સારમપાણી ગુમળી પાછા ધેરજયા,

માખણીમે અરો છે સારો લીમડો મીઠો લાગેડો. દીને ૪
 બિંદુ દેવળ બિંદુ શીખર ધોળી ધમ્મ ફરફરે-
 જે પ્રવાળે નોંખત વાળે, રત્નામર ત્યા મર મરે
 જોમતી તીરે સમમ તીરે સમ આરી ત્યા પડાવપડે;
 આડે દાડે શુક વારે વાલમનો વરસોયો ચઢે;
 રણુછોડ રમીઓ સહુમાં વસીઓ સહુને માથે માગેછે. દીને ૦ ૫
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમના લોક દર્શને આવે છે,
 મોટા મોટા સમી જઈને સમ ડોકારમાં લાવેછે,
 નૈણે નિરખુ હપડેહરખુ રૂપ ઉપર બહો બહોહારી;
 સખ ચક્ર ને પદ્મ બિરાજે મદ્ય બરી છે ઝીનોધારી;
 સાકર માખણુ તુગસીની માગા, રામ રણુછોડને ચડાવેડે. દીને ૬
 મંગળા અમરતિ. ૧ લીં.

વસણીના સમ રણુછોડ વસો મારી રૂહીયામાં
 સુખ સામર શ્રી રણુછોડ વસો મારી રૂહીયામાં
 પ્રાતઃ સમે પ્રણતુ સુખ નીરખી આનંદ ઉર ન સમાવરે,
 મુર નર મુનીવર વેદ વખાણે નારદ સારદ મ ૫. વસો.
 કમટી ચક્ર છબી સુખ પર વારી અઘણીત રૂપ અપારદે;
 મગજ રૂપ મનોહર દીસે સેવક સુખ લાકાર વસો.
 તાલ મુદ્દમ વિષ્ણુ રસ વાગે સુખ મોરલી ધનોરરે
 પ્રેમ કરેને પદ રજ વંદુ મોખીચક્ર ચક્રાર. વસો.
 કચન યાળ કપુર બારી મહી પાગે ભોત પ્રકરે;
 આપતી હેતાર મારા અઘણેતાની રાધા રમણુ વીરાસ વસો.

આને સીઢી આગળ ઈતી મુક્તિ સ્વી કર નેડરે,
પ્રાણુજીવન પરપોતમ સ્વામી, રાજ કરો રણુછોડ

વસો

આરતી ૨ છ

મારે દીવાળી ચઢ આજ હરો મુખનેવાને,
મારે સરીયા સધળા કાજ ભવ દુઃખ ખોવાને... મારે
આજ દીવાળી કાલ દીવાળી, દરી નેયામે ન્યાળીરે;
મુદર મુખ નેવાને કાને, આખણી થાય કાળી.

આજ મારે દીવાળી.

રત્ન જડીત સોનાની આળી માંહી બયોં કપુરરે;
આરતી કીર્તી મારા અલખેવાની, રની ઉમમતે મુર
સાવ સોનાનો મુરજ ઉચો, દુધડે વરસ્યા મેવરે;
ગમ કૃષ્ણ પ્રભુ એટલું માગુ સેવાને અર્થે દેહ.

આજ

આજ

આરતી ૩ છ

ને રણુછોડાયા ને રણુછોડાયા.

આરતી કીને મહારાજની લોપે નવ માયા ને રણુછોડ ૧

મોર મુગર શીર છત ખીરાજે મણી માણક ચણક, નોતે મણી

મુખ બહુ જુમતના તોરા ચરણુ સુધી લળે ને રણુછોડ ૨

પાપ કમુખી જીલ્લા સરગમે ભાગા બહુ ધરીયા (૨)

તીલક લલારે હીરા માણક મેલી બહુ ભરીયા ને રણુછોડ ૩

કેસર આડ મહારાજેત કુંડળ દંધી સુત બેજી જડીયા (૨)

એક કયાલે ભાગુડી કેરા વણુ જુવન ધરીયા ને રણુછોડ ૪

અણુલ્ય વરની આખણી ધર્મુ મુખક માલે (૨)

- મુખારવિંદ તથી શી શોભા કેસર જે બાલે.   જે રત્નચોડ ૧
 અમુલ્ય હીરો હોઠ ખીરાજે સ્કાટીક રવી ચળકે (૨)
 કોસ્તુભ મણી કઠમ્માં ઝોપે માળા બહુ લળકે   જે રત્નચોડ ૬
 અનેક આભુષણ રત્ન હીમના પ્રુપ તથી માળા (૨)
 તુલસી હાર ચઢાવે પ્રભુને તે જન બહુ વાલા   જે રત્નચોડ ૭
 જરકસી જમો અંગે સોહે વીધ વીધ બહુ લાતે (૨)
 ધંદાદીક બદ્ધાદીક સર્વે સ્તુતિ કરે ખાતે.   જે રત્નચોડ ૮
 ચતુર્ભુજ પુરષોત્તમ પુરણ અનિનાશી નામે, (૨)
 જામ ચક્ર ગદ્દ પદ્મ નિસાજે બેઠે દક્ષિણ વામે.   જે રત્નચોડ ૯
 કટી મેખલા પીતાંબર હંપર બાખ્યો છે પટકો; (૨)
 દીનાનાથ દીસે છે દયાળુ અજળ બન્ધો લટકો.   જે રત્નચોડ ૧૦
 ચરણ કમળ આનંદ સાગર સેવક સુખકારી; (૨)
 જે જન આવી નીરમે પ્રભુને દુગ્ધ કાપે ભારી   જે રત્નચોડ ૧૧
 જમ્બી વાંસલો નેપુર ઝોપે નટવર ને ચેલે (૨)
 ઝોપ ચળે ગાયો ચારી ઝોપી રમ્યા રાસે   જે રત્નચોડ ૧૨
 જે પ્રભુ આપ અનામના નામ તે કહ્યુર વાણી (૨)
 કોકોર નાથ ચંદ્ર ને બેઠા પોતે અવીનશી   જે રત્નચોડ ૧૩
 આઠ શીખર ઝોડીધર હંપર ઝોપડીયા વાગે (૨)
 નોખત શબ્દ સુણેજે પ્રાણી દુઃખ તેનાં ભાગે   જે રત્નચોડ ૧૪
 દરશન દીનાનાથ દયાળુના જે અપવી કરશે [૨]
 કોટી જનમના પુરણ પ્રાપ્તિ તે પળમઠંદરકે   જે રત્નચોડ ૧૫
 આરતી આ પુરષોત્તમ કેરી પ્રેમ થરી ગાલે (૨)
 સુખ સપત પામી તે પ્રાણી વધકુંડે ભરે.   જે રત્નચોડ ૧૬

રે ત ૧૨૦૧ ગરબો.

આદિતિ આનંદ સમયર રહ્યું રે,
 ગરીબરથુ ધરવાસ વૃજ્યા રહ્યું રે;
 સોમે જામ્યા સુખ શીવજી રૂપીઆરે;
 શ્રી નંદજીનો હાથ મુજને મળીઆરે
 આ મંમજે મને હેત હરીથું નામુરે;
 આ રૂઢવ કમળનું જાણુ હૃદયે વાગ્યુરે,
 આ શુધ આબો શુદ્ધ જોવા જઈએરે;
 આ છાની કરીએ ગુજ વાદા ચઈએરે.
 * અહરપતિ ગુર પરતાપ સુખછે સહુનેરે;
 આ સખી ધણે આનંદ રાધા વરનેરે.
 શુકરના સર્વે જોઈ સહુને ગમતારે;
 આ લેતા તાળી હાથ રમની રમતારે.
 આ સનીએ સંદેશો હરીને કાઢ્યોરે,
 આ જોમ જાણ્યોછે આજ રમવા આવોરે.
 આ સાતવાર જે ગાય નરતે નારીરે;
 તેનો વધકુંડ આયે વાસ દેવ મોરારીરે.

સમાપ્ત.

શિવ પુરાણ સંસ્કૃત પોથી	૪-૮-૦
„ સુભરાત્રી પદ્યમાં પાકુ પુકું	૪-૮-૦
અમર ચરિત્ર ભાગ ૧ થી ૪ સેટ એકના	૧૨-૦-૦
સતિ સાવિત્રી ચરીત્ર કાવ્યા પુકા ૦-૮-૦ પાકા પુકા	૦-૧૦-૦
શ્રીમદ્ભગવત ગીતા ગુ. ટીકા પાકા પુકા	૦-૬-૧
„ શ્રીધરી ટીકા રેશમી પુકું	૧-૦-૦
પચરત્ન ગીતા રેશમી પુકા ગુટકેડ	૧-૧૨-૦
પંચીકરણ	૨-૦-૦
અપ્રાપકં ગીતા	૧-૮-૦
શિવ મહીમ્ન ગુ. ટીકા	૦-૩-૦
સંત સમાજ ભજનાવળી	૦-૧૨-૦
નગાખ્યાન મોહું	૧-૪-૦
કુલીનની કન્યા (ભાગ ૧ લેકા)	૦-૪-૦
કમનસીબ કમળા	૦-૪-૧
આધુનીક અધ્યક્ષ	૦-૪-૦
અનિહકસાર—સંક્ષેપ વળુવેંદીય સમજુતી તથા ઉપસુકત શાસ્ત્રાર્થ સાથે	૧-૦-૦
ત્રીકાળ સંધ્યા વળુવેંદીય	૦-૧-૦
વિષ્ણુ સ્ફુરત નામ પ્રાદા	૦-૨-૦
હાકોર મહાત્મ્ય ગુણ હિંદી ટીકા સહ પોથી	૧-૦-૦
હાકોર મહાત્મ્ય રજુમેલણકા ખાલ બાળબોધ લીપી	૦-૧-૦
ગુલસીદાસકંત રામાયણ સોલ પેણ ગુટકા	૧-૪-૦

સુલકીદાસજીત સમાગણુ બનીસ પેલ	૧૦૦
સાધા હીકા	૩-૧૨-૦
મુકોકિત મુખાસાગર (ભાગવત) ભાષ્યમાં	૨-૧૨-૦
સજન સનાવણી બહી	૨-૮-૦
પાચો પટલના ગુટકા	૧-૪૦
શિવ મહીમન સ્તોત્ર	૦-૧-૦
સતિસાવિત્રી બરીતનો મરબો (નીમવાર સરકારના કેળવણી	
ખાતા વરફી મુનામ ખાટે મંજુર કરેલો) શ્લોક	૦-૧-૦
સિલા વિવાહ	૦-૧-૦
મવણુ આખમન	૦-૧-૦

એ સિવાય તમામ જાતનાં સંસ્કૃત, હિંદી, ગુજરાતી
અને ગુજરાતી નિશાળમાં ચાલતાં પુસ્તકો મળશે.

ૐૐૐ-ૐૐૐ

ચુકસેલર શંકરલાલ ઉમીયાશંકર પાઠક.

શ્રી શાસ્ત્રી પુસ્તકાલય પ્રકાશ.

